

CONFIDENCIALS

MIQUEL GAYA

L'AMOR EN VETLLA

POEMES

Fulla 12.^a

Núm. 36

Segona temporada de primavera.

2 de juny de 1949.

L'AMOR EN VETLLA

I

Per la ruta serena dels teus ulls,
colom al vent m'abís a la fondària
del teu cor sens parany, on els esculls
tornen pluja d'estels i lluminària.

Jonquera que en les aigües s'emmiralla
deixa-m'hi ser en la platja del teu cor,
on fins la brisa en amoixar-te calla
perquè no rompi el seu secret la flor.

Que restes lluny, infortunada nit
del meu vaixell! Estella en la tempesta,
enyor i cerc el port de l'esperit
tostemps florit de llirs i de ginesta.

Mon somni sense aucells i sense lluna,
esqueixat per l'irat gemec del cerç,
d'amor et porta encara sa lleu engruna
i la carn que palpita del seu vers.

II

Vivo mi noche, amante y desvelado.
(José García Nieto)

La nit del meu amor que t'afretura
prou sap la vetlla meva sempre al ras
i en la viva fredor de neu i glaç
em consumeix un foc que no es detura.

No hi poden ni la densa tenebror
ni els abrulls ni l'esglai del precipici
a apaivagar la febre i el desfici,
nafrat pel meu coltell interior.

Cantar tothora, llengua oferta al vent!
Damunt de la misèria que em circumda,
romeu de la vall tèrbola i profunda
jo enlair als núvols cor i pensament.

III

En la vetlla del cor que em du la llum
i per la llum del teu amor em guia,
o l'amada! amb quina ona de perfum
m'envaeixes la dolça melangia!

Missatgera del liri i l'estelada,
al fons t'aboques de la mitja nit
tu, veu del cant que sura en la ventada,
musa excelsa que centres l'esperit.

Lluna en l'atzur, et mires dins el llac
de l'aigua del meu somni que es destrena,
i t'hi escoles a beure amb un sotrac
tan dolç que l'aigua encara més s'asserena.

Gladiol que floreixes al murmuri
de l'aiguaneix dels meus anhels! Esquiú
en l'ombra on mon pensament fulguri,
tu embaumaràs els sots la deu i el riu.

IV

Torrella dels meus somnis arborada,
tens per companya els núvols i els estels
i una harmonia d'àngels concertada
amb plors del vent errívol dalt els cels.

Pels espiells aguaita el meu amor
malaltejant d'enyors i de folia,
mon amor que s'abeura en el dolor;
lassitud que en mi torna corotgia.

Company del cerç, la boira i la tenebra,
mon castell du un flameig interior
que s'alimenta de les neus i el gebre:
mon somni que s'abranda en l'amargor!

Mai el meu somni no sabrà ningú;
car és, el meu castell inaccessible,
entre sots i carenes ben segur,
on branda l'àngel el coltell que fibla

O el castell fort entre lilàs i roses
i olor de nard i claveller florit
entorn del meu amor! Murades closes,
me'l guarden cent vigies dins la nit.

Tiratge amical de 40 exemplars numerats i
firmats, per a l'Agrupació d'Amics de la Poesia,
de l'Escola Lul·lista de Mallorca. No destinats
a la publicitat.

^{P. # B.}
Besem-lo !!

Bema: Ben besar és mig combregar...

Oh Llibre adorable de Santa Maria!
Quin elogi fer-ne que no sia buit?
Veniu a besar-lo!! - jo als àngels diria -
I als sants. I als poetes: Car, d'un bes és fruit,
d'un bes d'amor pia!
No en dona, aflamat,
seguir testimoni
el Mestre en un Llibre d' Amic e Amat?
Que d'ell, Verge Pura, nostra Illa ressoni,
ien mar i cel, l'aire l'oregi, embegut
del beldia òscul a l' Immens-Menut!!

- o -

« Porta Nostra Dona son Fill a l'amic,
« per ço - quina mamma! - que besas son peu
« i c'endolcits per l'òscul son cor i estil seu,
sempre nou i antic,
« escrivís de Nostra
« Dona les virtuts
« en son llibre. » ⁽¹⁾ Ni ombra de ~~un dubte~~ ^{nostra} ~~nostra~~
consemblant versicle de mots commoguts.
Besem, doncs, el Llibre que en Lull ne diu d' El·la:
de la Total Bella

Verset 14. L. d'Amic e Amat

Dona de valors
i Dona d'amors,
de l'Amat puríssim per Mare en Poncella,
que ^{el qui toca} ~~tan~~ qui hi posa
la llum li fa rose,
coient en l'absurd
del qui considera de l'alba en la rosa
i en el sol que en surt
nocturnes tenebres d'horror la més cosa...

Besem-lo, besem-lo dels marials llibres
el més marial,
i ah! d'un dramatisme tan ple i tan cabdal
que en les ratlles seves hi vibren les fibres
del gran Mariófil amb ritme immortal.
Cada seu capítol, fidel a la pauta
de l'orde més lúcid i càlid ensems,
(oh empelts dels extrems!)
convertir-se en Què

Sagramental sembla que vulga... de vin
que hi coneix el dialecte de Na Onació,
Na Loucor i, amb elles, de Na Entenció,
si de noms abstractes, amb moll i caliu,
caliu i més flama
que ^{el} ~~amor~~ ^{propi} qui a flama
l'altíssim i últim

Dant Alighieri per sa Beatrice,
 si de més volada, vivint molt menys pura
 sa arbor i, ple superbia pagana amb mixtura,
 que de l' ^{mes vindicativ} ~~evangelic~~ ^{balsamic} olerdiu;
 i amb tanta oradura
 son geni es destapa
 que el més negalíman de tots apareix,
 fent que el coroni rei de simateix
 Virgili, i fins Papa⁽²⁾

Besem-lo, besem-lo, poetes confreres,
 el Llibre del Mestre qui s'avangaria
 d'unes cinc centúries al llibre famós
 del bon sant Anís
 - sant Anís Maria de Lizoni - clares
 cantant-ne les Glories, com si hi revivia
 de l'Elle Majora el Major dels Majors.
 Cal besar-lo, a flor
 de llavis el cor,
 fins que al cor ens deixi fonament sa marca,
 guardant-nos, però,
 de qualificar-lo de "son Llibre d'or",
 si no ens referim al que vesti l'Arca
 del Vell Testament
 i al que ~~vay~~ ^{exalta} el sanguis a l'Altà incre-
 l'auera corona i el nom i l'enauy^{ent.}
 del més gran Monarca

(2) per ch'io te sovra te corono e mitrio. Turgatori. dms vers del
 Cant Vinti-set.

què resten de lluny
del Llibre-Tresor!

I ai las! si un hom pensa
que rius i dil·luvis deslligà de plor
la febre clourada; com no sentir por,
(sagrada temença!)

de inferi a un tal Llibre sacrilega ofensa
aurific dient-li simplement i a l nu?

Esplendor sens ^{macula} i alom candor l'agença.

Oh Espill de Maria! son Imatge hi llum...

Besem-lo! besem-lo! Amor no ens hi dui?

Maria Puríssima; jo us deman perdó,
perdó de ma audàcia.

Sé que ma sutzura desmereixedor
me'n fa, per desgràcia.

Qui encarnàs el prec
del bon Frare llec

qui en Vós enaltia la Plena de Gràcia!

Qui fos... con batec!

Què minvola i pobre
poètica l'obra
que no sia espill.

dels encisos vostres ni del vostre Fill,
 l'únic qui a tots sobra...

Es que vora vostre, Verge qui sou Mare,
 sol i estels i lluna són més que el birbill⁽¹⁾
 de l'humil herbei
 lluint al solci?

I un hom...? Menys encara.
 Però el vostre Llibre que la unció amara
 del bes i l'efluri que amb ànies d'albei
 ex aill hi libava i ensems li oferia
 bo i besant-li el xic

pen de rards i naeres que el Ninó maura,
 (quin joc més bonic!)

ja que barba-florid com era l'Amic,
 i suaus pessigolles son pel li faria...
 Co i tant d'encanteri de Vos com hi compa,
 fent-ne d'un tal Llibre vostra milló estampa,
 fau que s'hi rebogu tot el meu nores,
 amb set de tornar-s-hi per e infinit bes!

Car, fou evasiva il·lusió i trampa
 la dèria en deliri

del trist Maldarmé⁽²⁾
 pugna que més pugna, en insomne martiri
 d'una ànima en pena qui el repòs perdé,
 quan - no un llibre - el Llibre - produir volgué

(1) La carn és trista, aïllat i he llegit tots els llibres... Brie Moring - i
 (2) O birbillis en Ronellnès, o pipellis en Mallorquí... O mes
 exactament. Alenteixos d'huissor del seu i del seu

-6-
i fou ben debades que s'hi va desviure
per a sols descriure
com a Herodiada qui son cos oclora
i un Faune qui dves les bionas adora
amb ulls reïnocos i fums de fester...
Què hi ha sino el buit
on l'Amor qui ovida - Vós ni el fill - no hi?
... Deixeu-me't besar
l'adorable llibre d'un sant ^{tes} el fruit!
Tal, genolls en terra cert místic Pastor
besà, al Puig de Randa, en pensiva ca-
verna
escrits eremetics del Contemplador
qui fou la Major
entre la Fort Magna de tan viva artor
que, així la d'Elias, fascina i constor

Telmaix - 1-XI-54.

Marcen Pastor del Poble, Pire
missioner de la Santa Poesia

1. Pour les déclarations par les particuliers

2. Pour les déclarations par les communes

3. Pour les déclarations par les administrations

4. Pour les déclarations par les particuliers

5. Pour les déclarations par les communes

6. Pour les déclarations par les administrations

7. Pour les déclarations par les particuliers

8. Pour les déclarations par les communes

9. Pour les déclarations par les administrations